

Lễ phép là ‘giấy thông hành’ quan trọng nhất của mỗi người

Xưa nay, ông bà ta thường dạy: “Học ăn, học nói, học gói, học mở”. Trong đó, ăn nói tưởng là việc đơn giản nhưng kỳ thực, ăn nói như thế nào cho phải phép lại là việc đòi hỏi phải đặt tâm tu dưỡng. Trên đời này, lễ phép dễ dàng nhất nhưng cũng lại là khó nhất chính là cách chào hỏi.

Từ thực tế mà xét, không ai yêu thích một đứa trẻ vô lễ cả, bởi vì trên thế giới này, thông thường tình yêu thương đều không phải là vô duyên vô cớ. Ngoài ra, văn hóa người Phương Đông nói chung thường không muốn nói hết những gì mình nghĩ. Thông thường nhìn thấy trẻ không có lễ phép nhưng cũng nói giảm nói tránh, mà không nói thật rằng trẻ như thế là vô lễ.

Dần dần, cha mẹ không chú trọng dạy lễ, trẻ lại không bị ai phê bình nhắc nhở nên càng nguy hiểm hơn. Dù là thời xưa hay thời nay thì việc giáo dục, dạy bảo con trở thành người lễ phép là một việc tối quan trọng.

Dưới đây là bài viết của một cô giáo sống ở nước ngoài về tầm quan trọng của việc giáo dục lễ phép cho trẻ được đăng tải trên trang Vision Times.

Lễ phép là giấy thông hành quan trọng nhất

Có một số người nói rằng, chỉ cần con cái có thành tích học tập tốt thì cha mẹ cũng không cần phải quản làm gì. Nhưng kỳ thực đối với bất kỳ ai, đặc biệt là trẻ nhỏ thì thói quen là rất quan trọng, nó sẽ hình thành nên tính cách trẻ. Lễ phép mới là “giấy thông hành” quan trọng nhất.

Một đứa trẻ không có lễ phép thì cánh cửa thế giới này sẽ đóng lại trước mặt chúng. Cho dù sau này khi lớn lên, người ấy có một tấm bằng tốt và một thân thể khỏe mạnh thì bởi vì không biết lễ phép cũng sẽ khó mà tiến lên được.

Bạn không để ý đến thế giới thì thế giới sẽ bỏ rơi bạn
lễ phép

Trước đây người bạn của tôi là một giáo viên âm nhạc được nhận vào một trường tư lớn nổi tiếng. Đợt ấy có bốn người cùng thi tuyển vào nhưng trường chỉ có thể nhận được ba người. Kỹ thuật đàn, hát của cô ấy là tốt nhất

trong ba người nhưng ba tháng sau cô lại là người duy nhất bị cho nghỉ việc. Cô cảm thấy vô cùng oan uổng, bất bình.

Về sau người quản lý nhân sự của nhà trường trong lúc uống cà phê nói chuyện đã cho cô biết: “Trường học sa thải cô, không phải cô không xuất sắc mà là vì cô không biết lễ phép!”

Cô ấy hiện giờ đã lập ra một tập đoàn giáo dục trẻ em, nhưng cô luôn kể với chúng tôi câu chuyện cũ ấy.

Cô tự nói về bản thân rằng: “Khi ấy tôi còn trẻ, hết sức nông cuồng và cũng không chào hỏi một ai. Cả ngày, tôi đều là ngẩng đầu đi đường, cúi đầu làm việc. Tôi luôn nghĩ: ‘Mình là một người có tài, đâu cần phải để ý ai!’ Hiện giờ tôi mới hiểu được rằng, bạn không để ý đến thế giới thì thế giới cũng sẽ không để ý đến bạn, bỏ rơi bạn!”

>> Đối nhân xử thế của người xưa – Kỳ 5: Dùng “Lễ” để biểu thị lòng tôn kính

Nếu không lễ phép thì cuộc đời sẽ không đạt chuẩn

Trước đây tôi có dạy văn cho một em nữ học sinh. Bởi vì cả cô và trò đều sống ở căn hộ chung cư nên chúng tôi thường xuyên gặp nhau trong thang máy. Nữ học sinh chưa bao giờ chủ động chào và hỏi chuyện tôi. Tôi nghĩ rằng cô bé chắt bởi vì thẹn thùng, ngại ngùng nên không chủ động. Vì thế, tôi luôn chủ động hỏi trò, “Cô chào con!”, “Con ăn cơm chưa?”, “Đi chơi vui về nha...”

Có một lần mới thi xong, tôi lại gặp cả gia đình em học sinh đi bộ dưới sân. Mẹ của em học sinh vừa nhìn thấy tôi liền chạy đến kéo tôi lại và hỏi điểm. Còn hai cha con em học sinh vẫn coi như không nhìn thấy tôi, mãi mê nói chuyện phiếm. Kỳ thực, xem ra, so với một đứa trẻ không lễ phép thì việc cha mẹ “quá hồn nhiên” còn đáng sợ hơn!

Tôi nghĩ, lời chào hỏi nhau phải quan trọng gấp hàng trăm vạn lần câu hỏi điểm chứ? Mặc dù một đứa trẻ có điểm số cao, đạt tiêu chuẩn đi nữa nhưng nếu không biết lễ phép thì cuộc đời cũng không đạt chuẩn được.

Trẻ nhỏ có thể giáo dục được, nhưng cha mẹ thì ai điểm hóa cho đây?

Có một lần nhà trường vừa thông báo ngày mai có bão, thì một em học sinh gửi cho tôi một tin nhắn: “Ngày mai không học?” Tôi gửi tin trả lời nhưng cảm giác trong cổ họng như có gì đó đang chặn lại.

Cho dù người gửi tin nhắn là một em học sinh ngây thơ hay là cha mẹ trường thành thì nói thêm một từ cho có chủ ngữ khó khăn đến vậy sao?

Một lần tôi đang giảng bài thì nhận được một tin nhắn: “Còn chưa tan học sao?” của một phụ huynh. Lễ phép là một thói quen trọng đại trong đời người. Trẻ em có thể dạy được nhưng nếu là cha mẹ thì phải làm sao để điểm hóa được đây?

Người ta nói rằng, đằng sau mỗi đứa trẻ ưu tú đều là cha mẹ thông minh thanh khiết, quả không sai! Vì thế, cha mẹ nhất định phải là tấm gương sáng cho con học tập, noi theo.

Hoàng Mai (dịch và t/h)